

לאפרושי מאיסורא !

כתב ה"שערי תשובה" (סי' תקפ"ח סוס"ק ג') בשם ה"שאנת אריה"

דאסור למלטל את הלולב ביו"ט

ב"רשות הרבים דאורייתא"

מביתו לביהמ"ד לצורך נענועי הלל (שמצותה דרבנן),

אם בביתו כבר יצא י"ח מדאורייתא

(כדרך המהדרין הזריזין ומקדימין לברך עליו מיד בסוכתם),

כי מדאורייתא הוי הוצאה זו שלא לצורך!

עי' ב"קצה המטה" סי' תקפ"ט ס"ק ה' (ובקונטרס אחרון המודפס בסוף ספר "מטה אפרים"), דהשאג"א מיירי רק במקום דהוי רה"ר דאורייתא ולא בכרמלית. ולפ"ז אלו הסומכים (לגבי שבת) על רבותינו הקדמונים גאוני תקיפי קשישאי רבזה"ז לא שכיחא רה"ר דאורייתא כיון דלית לן ס' רבוא בוקעין ברחוב א', להם מותר לטלול הלולב לצורך נענועי הלל בביהמ"ד, וכמוש"כ ב"אלף המגן" (סי' תר"ס) בשם הגה"ק מאסטרטאווצא וצוק"ל דזהו הטעם על מה שסמכו העולם לטלול הלולב ביו"ט במקום שאין עירוב. וכן פסק כ"ק הגאון האריר בעל אג"מ זצ"ל (או"ח ח"ג סוס"י צ"ד) וז"ל, "אצלנו שאין לנו רה"ר להרבה ראשונים שמנהגינו כמותם וכדנהגינן בכל מקום שמביאים הלולב להנשים מביהכנ"ס לביתם אף במקום שליכא עירוב" עכ"ל. וכן פסק להדיא בשנת תשמ"ד (בתשו' המודפסת בירחון "עם התורה" מהדורא ב' חוברת י"א) לענין יציאת סומא במקל ב"בארא פארק" דכמעט ליכא רה"ר גמור האסור מדאורייתא. ועי' באג"מ חלק ח' (או"ח סוס"י י"ט) ששם השמיטו המו"ל את המילים "בארא פארק" מתוך תשובת הגאון זצ"ל, וכידוע שאר הזוופים בכרך ח' וד"ל.

אך אלו החולקים והנוקטין בכל שבתות השנה רשכונתינו הוא "רשות הרבים דאורייתא", ושלכן יש לחשוש לכל שיטות המחמירים, תמיה גדולה האיך אינם חוששין כל השנים לפסק השאנת ארי' והשערי תשובה ומטלולין הלולב לביהמ"ד דהוי איסור הוצאה שלא לצורך, והוי חילול יום פזיב ר"ל (עיין שם), ולמזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר.

ערב סוכות תשס"א, בני תורה דבארא פארק